Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1906. Wydano i rozesłano dnia 16. lipca 1906. Część XI.

Nr. 81.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 23. czerwca 1906 L. 8937/pr., o meldowaniu obcych w miejscowości Nadbrzezie powiatu Tarnobrzeskiego.

Postanowienia §§ 2, 3 i 5 obwieszczenia z 29. lutego 1888 Dz. u. kr. Nr. 29, zmienia się odnośnie do miejscowości Nadbrzezie, powiatu Tarnobrzeskiego, w ten sposób, że meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w tej miejscowości jakoteż donoszenie o dniu, w którym obcy opuszcza mieszkanie, niemniej meldowanie obcych przez osoby upoważnione do utrzymywania gospód odbywać się ma odtąd w c. k. Ekspozyturze policyi w Nadbrzeziu.

Niniejsze obwieszczenie wchodzi w życie natychmiast po ogłoszeniu.

Za c. k. Namiestnika:

Łoś w. r.

Nr. 82.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 8. czerwca 1906 L. 54.475, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Hordyni koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Dniestrze w Hordyni na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Hordyni, udzielonej uchwałą sejmową zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 17. sierpnia 1901

(Dz. u. kr. Nr. 89), koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Dniestrze w Hordyni na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, a mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Hordyni, powiatu Samborskiego, przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Dniestrze w Hordyni, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w § 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny, na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Mieszkańcy Hordyni są wolni od opłaty myta.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 8 czerwca 1906.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 83.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 1. czerwca 1906 L. 52.874, w przedmiocie przedłużenia gminie miasta Tarnopola koncesyi do pobierania myta kopytkowego na przeciąg dalszych lat trzech.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala ponownie na przedłużenie gminie miasta Tarnopola udzielonej ustawą z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32 koncesyi do pobierania myta kopytkowego na dalszy przeciąg lat trzech, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, przedłuża się ponownie gminie miasta Tarnopola na przeciąg dalszych lat trzech prawo do pobierania myta kopytkowego, pod warunkami zawartymi w ustawie z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32, z zastrzeżeniem, że zamiast powołanych w tejże ustawie postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885 Dz. u. kr. Nr. 39 i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886 Dz u. kr. Nr. 80, zastosowane być mają analogiczne postanowienia ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43 i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Art. II.

Gmina miasta Tarnopola pobierać ma myta kopytkowe przy ośmiu rogatkach miejskich przy wjazdach do miasta a mianowicie:

1. na Lwowskiej.
2. „ Stawowej.
3. „ Przewalisze.
4. „ Brodzkiej.

5. na Zbarazkiej.
6. „ Smykowskiej.
7. „ Mikulinieckiej.
8. „ Petrykowieckiej.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego pobierać należy raz tylko przy wstępie do miasta, a to według następującego wymiaru:

a) Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od wierzchowca od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jakoto: od koni, wołów, buhajów, mułów i osłów niemniej od każdej pędzonej sztuki bydła tego rodzaju (dwa) 2 hal., wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach wszelkiego rodzaju, za które nie opłaca się myta kopytkowego.

c) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jakoto: cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jak również od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju 1 (jeden) h.

Art. IV.

Przy poborze myta kopytkowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót,

które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok roboty z funduszu poboru myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl § 35 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej myto kopytkowe.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tem rozporządzeniu warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe wskazane ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych ulic, placów i dróg, niemniej też funduszów w myśl postanowień § 38 ustawy drogowej z 5. lipca 1897.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą myta kopytkowego objętych, gmina pobierająca myto kopytkowe nie będzie pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

We Lwowie, dnia 1. czerwca 1906.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 84.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 29. maja 1906 L. 52.374, w przedmiocie przedłużenia gminie miasta Kołomyi koncesyi do pobierania myta kopytkowego na przeciąg dalszych lat trzech.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala ponownie na przedłużenie gminie miasta Kołomyi udzielonej ustawą z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32, koncesyi do pobierania myta kopytkowego na dalszy przeciąg lat trzech, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, przedłuża się ponownie gminie miasta Kołomyi, na przeciąg dalszych lat trzech, prawo do pobierania myta kopytkowego, pod warunkami zawartymi w ustawie z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32, z zastrzeżeniem, że zamiast powołanych w tejże ustawie postanowień ustawy drogowej z dnia 7 lipca 1885 Dz. u. kr. Nr. 39, i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886 Dz. u. kr. Nr. 80, zastósowane być

mają analogiczne postanowienia ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Art. II.

Gmina miasta Kołomyi pobierać ma myto kopytkowe przy dwunastu rogatkach ustawionych w miejscach, gdzie w obręb miasta wchodzą następujące drogi:

1. Werbiąż-Kołomyja,
2. Oskrzesińce-Kołomyja,
3. Korolówka-Kołomyja.
4. Cieniawa-Kołomyja w punkcie dotychczasowym,
5. Piadyki-Kołomyja,
6. Kamioneczki-Kołomyja,
7. Słobódka leśna-Kołomyja w punkcie dotychczasowym.
8. Rakowczyk-Kołomyja w punkcie dotychczasowym,
9. Szeparowce-Kołomyja,
10. Diatkowce-Kołomyja.
11. Sopów-Kołomyja,
12. Ispas-Kołomyja.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego pobierać należy raz tylko przy wstępie do miasta, a to według następującego wymiaru:

1. od konia, osła lub muła w zaprzęgu 4 (cztery) h;
2. od każdej sztuki bydła rogatego w zaprzęgu 2 (dwa) h;
3. od bydląt luzem idących, od konia, osła lub muła 2 (dwa) h;
4. od sztuki owiec, kóz, nierogacizny, jagniąt, koźląt, źrebiąt 1 (jeden) h.

Bydlęta ssące wszelkiego rodzaju, które z matkami idą, tak samo cielęta, owce, kozy, nierogacizna, jagnięta, koźlęta na wozie wiezione lub na plecach niesione są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze myta kopytkowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok roboty z funduszu poboru myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl § 35 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej myto kopytkowe.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tem rozporządzeniu warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe wskazane ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych ulic, placów i dróg, niemniej też funduszów w myśl postanowień § 38 ustawy drogowej z 5. lipca 1897.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III poszczególnionych to jest opłatą myta kopytkowego objętych, gmina pobierająca myto kopytkowe nie będzie pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

We Lwowie, dnia 29. maja 1906.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dambski w. r.

Nr. 85.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 15. czerwca 1906, L. 56.489, w przedmiocie zezwolenia gminie Jazłowiec na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z mocy § 82 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51

i za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Jazłowiec na pobór 75% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa na lat pięć począwszy od roku 1906.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r

Nr. 86.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 15. czerwca 1906, L. 56.044, w przedmiocie zezwolenia gminie Lisko na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z mocy § 82 ustawy z dnia 3. lipca 1896, Dz. u. kr. Nr. 51 i za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala, gminie Lisko na pobór 80% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na lat pięć począwszy od roku 1907.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 87.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 3. lipca 1906, L. 9425/pr., którem na mocy § 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857, Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowości Synowódzko wyżne, powiatu Stryjskiego.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888, Dz. u. kr. Nr. 29, co do meldowania obcych przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne mają stosować się także do miejscowości Synowódzko wyżne, powiatu Stryjskiego.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k. karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. kwietnia 1858, Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast po ogłoszeniu.

Lwów, dnia 3. lipca 1906.

Za c. k. Namiestnika:
Łoś w. r.